

Arrest

nr. 304 574 van 9 april 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 en op 6 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 29 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 14 juli 2022.

Op 16 augustus 2023 wordt hij gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 5 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] 1966 in Tbilisi waar u heeft gewoond tot uw vertrek uit Georgië. U bent gehuwd sedert 1987 en heeft drie kinderen. U werkte als chauffeur van een minibus.

U bent biseksueel en had in Georgië ook vaak seksuele betrekkingen met mannen en dit sedert u in het tweede middelbaar zat. Uw vrouw wist niets over uw biseksuele gevoelens. Ook anderen wisten niets over uw geaardheid. Dit was enkel gekend door uw partners. U had een vriend, N.G., met wie u drie of vier keer werd betrapt, zowel door politie als door gewone burgers, en met wie u in elkaar bent geslagen. N. werd in Georgië gedood in oktober 2021. U vermoedt dat hij is vermoord omwille van zijn geaardheid. U had ook gedurende twee jaar een relatie met een politiemann, B. Die relatie duurde tot uw vertrek uit Georgië.

U was tewerkgesteld als chauffeur voor het bedrijf A. U moest 600 tot 700 lari per maand betalen om toegang te krijgen tot de Eliava-markt in Tbilisi. U moest ook nog 100 dollar extra per maand betalen aan S., het hoofd van de security van A. Dit geld diende als verloning voor de criminele autoriteiten. U weigerde echter dit bedrag van 100 dollar te betalen aan de criminele autoriteiten. U heeft midden juni 2022 ruzie gehad met het hoofd van de security in zijn bureau en hij heeft u in elkaar geslagen. S. is een ex-politieman. S. heeft u daarop aan T.S. gegeven, een criminele autoriteit, die u uit het bureau van S. heeft gesleurd. Ze zouden nog met u praten. Na een paar dagen hebben de mensen van T. u meegenomen en ze hebben u onderweg in elkaar geslagen. U bent gaan lopen in de richting van de bossen en er werd ook geschoten. U heeft later uw werkauto verstoppt in Ushguli, Svaneti, en daarna heeft uw vrouw tickets gekocht voor Minsk. U heeft ook via de notaris uw vermogen op naam van uw vrouw gezet. Vervolgens bent u in juli 2022 vertrokken uit Georgië. U reisde naar Wit-Rusland en u bent daarna met een minibus naar België gebracht.

U diende op 14 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in.

In België heeft u in juli of augustus 2022 vernomen dat u HIV-positief bent. U heeft dit aan B. verteld en B. is heel kwaad geworden. Hij heeft gezegd dat hij en zijn vrouw ook HIV-positief zijn. B. bedreigde u met de dood in oktober 2022 en beschuldigt u ervan dat u hem zou besmet hebben met HIV. B. heeft ook uw vrouw verteld dat u HIV-positief bent en hij heeft uw vrouw geslagen. Uw vrouw is ook HIV-positief en de dokter, die ook jullie buur is, heeft die informatie over jullie verspreid.

U vreest vermoord te worden door de criminele autoriteiten of door B.

U werd drie maal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud door het CGVS, op 12 december 2022, op 17 maart 2023, en op 9 juni 2023, maar u gaf daar geen gevolg aan wegens ziekte en hospitalisatie. U werd uiteindelijk wel gehoord op het CGVS op 16 augustus 2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart (kopie), uw medische documenten (kopie), een psychologisch attest (origineel) en een Belgisch rijbewijs (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest vermoord te worden door een politiemann, B., met wie u een relatie had en die u ervan beschuldigt dat u hem zou besmet hebben met HIV. U vreest ook de criminele autoriteiten aan wie u niet wil betalen om toegang te krijgen tot de Eliava-markt in Tbilisi.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>*

[coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf](#)), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen omwille van uw seksuele geaardheid is immers ongeloofwaardig en uw asielmotieven zijn op dat vlak ook ongegrond.

Ten eerste dient het CGVS u erop te wijzen dat u uw vermeende seksuele geaardheid, het feit dat u biseksueel zou zijn, niet vermeldde bij de DVZ op 6 september 2022 (DVZ-verklaring en CGVS-vragenlijst, vragen 1 tot 8). U vermeldde uw biseksualiteit pas voor het eerst in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen dat per mail werd ontvangen op 16 maart 2023 (zie documenten in het administratief dossier). Dit is bijzonder opmerkelijk. Indien u werkelijk vreest voor vervolging in Georgië omwille van uw seksuele geaardheid mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat u dit ook vermeld zou hebben bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat uw beweerdde problemen met B. pas ontstaan zijn vlak na uw onderhoud bij de DVZ op 6 september 2022 (zie documenten in het administratief dossier). U zou B. immers pas gezegd hebben dat uw HIV-positief bent ergens in september of oktober 2022 (CGVS, 16.08.2023, p. 16). Niettemin was u eind juli of begin augustus 2022 reeds op de hoogte van het feit dat u HIV-positief bent (CGVS, 16.08.2023, p. 16). Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat u in het antwoord op de vraag om inlichtingen van het CGVS (zie documenten in het administratief dossier) wel degelijk aangaf te vrezen voor discriminatie en fysiek geweld, niet alleen door uw omgeving maar ook door derden, omwille van uw seksuele geaardheid. U vertelde in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook dat u uw seksuele geaardheid altijd verborgen heeft gehouden en u zowel met de politie als met medeburgers problemen en vervolging heeft gekend omwille van uw seksuele geaardheid (CGVS, 16.08.2023, p. 11 en p. 14-15). U zou zelfs een partner hebben gehad die zou vermoord zijn omwille van zijn seksuele geaardheid (CGVS, 16.08.2023, p. 10-11). In deze context is het dan ook absoluut onbegrijpelijk dat u bij DVZ helemaal niets heeft vermeld over uw seksuele geaardheid en de problemen die u daarbij kende in Georgië. Bij confrontatie bracht u ook naar voor dat u geen vertrouwen had in DVZ en uw advocaat en uw psycholoog u zouden hebben overtuigd om over uw seksuele geaardheid te vertellen ten aanzien van de asielinstanties in België (CGVS, 16.08.2023, p. 18). Deze uitleg kan echter niet overtuigen als verschoning om dit asielmotief niet te hebben vermeld bij de asielinstanties, gezien het weinig aannemelijk is dat u een verzoek om internationale bescherming zou indienen bij de asielinstanties indien u geen vertrouwen zou hebben in de asielinstanties. Bovendien is het binnen de Georgische LGBT-gemeenschap genoegzaam bekend dat in België een verzoek om internationale bescherming kan worden ingediend omwille van seksuele geaardheid. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas voor wat uw problemen omwille van uw seksuele geaardheid betreft maar ook aan uw seksuele geaardheid op zich.

Ten tweede is het heel verbazingwekkend hoe weinig u kan vertellen over het LGBT-milieu in Georgië en in het bijzonder in Tbilisi. Zo kent u als biseksueel geen plaatsen waar homoseksuele mannen elkaar kunnen ontmoeten. U kent ook geen homobars. U beweert zelfs dat er geen homoclubs zijn in Georgië wat manifest in tegenspraak is met wat hier algemeen over bekend is. U geeft wel toe dat er één was maar u kent daar ook de naam niet van (CGVS, 16.08.2023, p. 12). U weet verder ook niet of er specifieke kanalen via sociale media zijn die homoseksuele mannen hanteren om met elkaar in contact te komen, wat op zich wel heel vreemd is wanneer u heel frequent op zoek zou geweest zijn naar partners (CGVS, 16.08.2023, p. 11). Zelf wanneer u sociale media niet zelf zou hebben gehanteerd bij het contacteren van andere LGBT-personen, is het toch wel weinig aannemelijk dat u zelf niet op de hoogte bent van het bestaan van specifieke kanalen via

sociale media om homoseksuele mannen te contacteren en ontmoeten (CGVS, 16.08.2023, p. 12-13). Ook deze vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw seksuele geaardheid verder in het gedrang.

Ten derde moeten we vaststellen dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw relatie met B. Zo bracht u in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen naar voor dat u ongeveer twee jaar een relatie had met B. (zie documenten in het administratief dossier) terwijl u voor het CGVS beweerde dat u sinds vier of vijf jaar een relatie had met B. (CGVS, 16.08.2023, p. 15). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid en ondermijnt de verklaringen over uw vrees ten aanzien van deze politieman.

Ten vierde merken we ook op dat u wel heel vage verklaringen aflegde over de moord op uw partner N. Zo kent u niet de dag waarop N. is vermoord terwijl we redelijkerwijze mogen verwachten dat u kan aangeven wanneer hij precies werd vermoord gezien N. uw partner was. U gaf aan dat N. is vermoord omwille van zijn seksuele geaardheid maar u weet niet wie het heeft gedaan. Bovendien, noch in uw antwoord op het verzoek om inlichtingen, noch in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, geeft u aan waarom u denkt dat hij zou zijn vermoord omwille van zijn seksuele geaardheid. U geraakt niet verder dan te verklaren dat ook B. u had verteld dat N. werd vermoord omwille van uw seksuele oriëntatie. U gaf zelf aan dat er een onderzoek is geweest en het voorval werd afgedaan als een ongeluk waarbij N. op een mes zou zijn gevallen. Dit zou volgens u echter een leugen zijn en het onderzoek zou niet goed gedaan zijn. Wat er ook van zij, u legt over deze toch zeer belangrijke feiten geen enkel begin van bewijs voor, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas allerm minst ten goede komt (CGVS, 16.08.2023, p. 10-11 en p. 15).

Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat zelfs wanneer uw geaardheid en de bijhorende problemen geloofwaardig zouden zijn, quod non in casu, uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade niet gegrond is. Die keren dat u betrappt werd door de politie of door enkele burgers terwijl u seks had met uw partner N. en daarbij in elkaar werd geslagen en verplicht werd te betalen om vrij te komen in bepaalde gevallen (CGVS, 16.08.2023, p. 14-15), zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Die drie of vier keren dat u in de problemen kwam omwille van uw vermeende seksuele geaardheid doorheen die vele jaren, zelfs doorheen enkele decennia, zijn immers weliswaar spijtige gebeurtenissen maar kunnen niet als vervolging of ernstige schade worden beschouwd. Er kan in dit verband immers allerm minst worden gesteld dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Daarnaast is ook uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen omwille van het niet betalen aan criminele autoriteiten eveneens ongeloofwaardig en zijn uw asielmotieven op dat vlak ook ongegrond.

Er dient inleidend te worden opgemerkt dat deze vermeende problemen met criminele autoriteiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Er zijn ook geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Volgende vaststellingen doen immers afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal over de problemen met criminelen.

Ten eerste kent u de volledige naam niet van uw belangrijkste vervolger met betrekking tot uw asielrelaas over de criminele autoriteiten. U moest 100 dollar betalen aan het hoofd van de security van A. Dit geld diende als verloning voor de criminele autoriteiten. U weet echter helemaal niet wat de familienaam is van die persoon. U weet enkel dat iedereen hem S. noemde (CGVS, 16.08.2023, p. 7). Dit komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas geenszins ten goede. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u de volledige naam zou kennen van de persoon bij wie alle problemen met de criminele autoriteiten voor u zijn begonnen.

Ten tweede zou u geen klacht hebben kunnen indienen bij de politie tegen uw vervolgers met betrekking tot uw asielrelaas over de criminele autoriteiten. U zou dat niet hebben kunnen doen omdat S. zelf tot de politie behoorde en zelf kolonel was bij de politie. Er moet in dit verband echter worden opgemerkt dat het wel bijzonder vreemd is dat u over S. eerst verklaarde dat het een ex-politieman was (CGVS, 16.08.2023, p. 6). Eveneens heel opvallend is dat u bij de DVZ helemaal niet vermeldde dat uw vervolger een politieman betrof

(CGVS-vragenlijst, vraag 5). Deze zeer volatiele verklaringen over de functie van uw vervolger doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten derde is het ook heel vreemd dat u niet weet dat of er nog mensen waren die de vergoeding voor de criminele autoriteiten weigerden te betalen (CGVS, 16.08.2023, p. 8). Indien u werkelijk problemen had met machtige en criminele figuren zou u toch redelijkerwijze geacht worden u te informeren of er nog andere mensen zich in uw situatie bevonden en wat er met hen dan gebeurde of was gebeurd. Deze vaststelling dat u daar niets over weet brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas over de criminele autoriteiten verder in het gedrang.

Ten vierde is de reden van uw weigering om te betalen aan die criminele autoriteiten weinig geloofwaardig en zelfs ook tegenstrijdig. Zo verklaarde u enerzijds dat u die 100 dollar per maand niet kon betalen omdat het heel veel geld is en u uw familie moest onderhouden (CGVS, 16.08.2023, p. 8). Anderzijds beweerde u alles te hebben in Georgië. U verklaarde dat u een eigen zaak en een eigen auto en huis had. U beschikte zelf over een vakantiehuis (CGVS, 16.08.2023, p. 3). Deze twee beweringen zijn niet te rijmen met elkaar en deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat zelfs wanneer uw asielrelaas met betrekking tot uw problemen met de criminele autoriteiten geloofwaardig zou zijn, quod non in casu, uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade niet gegrond is. Er dient immers te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Het is op dit vlak belangrijk u erop te wijzen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zich met betrekking tot uw beweerde problemen niet tot de bevoegde autoriteiten heeft gewend. Zoals eerder reeds aangegeven heeft u geen klacht ingediend bij de politie omdat uw vervolger voor de politie zou werken (CGVS, 16.08.2023, p. 8). Gezien de volatiele verklaringen over de functie van uw vervolger kunnen we die bewering vooreerst niet zomaar voor waar aannemen. Bovendien, zelfs wanneer uw vervolger bij de politie zou werken, mag er verwacht worden dat u toch een poging zou ondernomen hebben om de bescherming van uw overheid in te roepen. Zelfs indien uw belager voor de politie zou werken moet immers worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een

georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. U heeft ook geen beroep gedaan op een advocaat om te zien wat u kon doen in uw situatie. U heeft evenmin andere stappen gezet om u te beschermen (CGVS, 16.08.2023, p. 9). U beweerde vooreerst dat u geen advocaat had en de gewone bevolking geen advocaat had omdat dit heel duur was (CGVS, 16.08.2023, p. 9). Er dient in dit geval echter worden gewezen op de COI, waarnaar hoger werd verwezen, en waaruit duidelijk blijkt dat de overheid voorziet in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen ook beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. U verklaarde verder ook dat een advocaat hetzelfde lot zou delen als u omdat u te maken had met criminelen. Het zou geen zin hebben gehad u te beschermen tegen die criminelen omdat die criminelen groen licht hebben gekregen van de overheid (CGVS, 16.08.2023, p. 9-10). Dergelijke verklaringen zijn echter louter blote beweringen waarvoor u geen enkel begin van bewijs aanbrengt. Het CGVS wil verder nog verduidelijken dat, indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten, er moeilijk kan verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/ misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er valt aldus nergens uit uw verklaringen enige indicatie te halen dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien bij de vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven. Immers, aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart en uw Belgische rijbewijs bevestigen enkel uw identiteit. Uw medische documenten tonen uw medische problemen aan die op zich niet ter discussie staan. Uw psychologisch attest toont enkel aan dat u psychologische opvolging geniet. Uw psychologisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing van 5 oktober 2023, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 303 996 ingediend op 6 november 2023 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 304 576, ingediend op 30 oktober 2023.

Ter terechtzitting wijst de voorzitter op artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat bepaalt: *“Indien een verzoekende partij meerder ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”*

Aan verzoeker wordt ter terechtzitting gevraagd of hij een voorkeur heeft voor één van de twee neergelegde verzoekschriften. Verzoeker stelt dat hij zijn beroep in de zaak met rolnummer 303 996 behandeld wil zien. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 303 996

en 304 576 van rechtswege gevoegd. Gelet op het voorgaande dient de Raad, conform het bepaalde in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, te oordelen op grond van het door verzoeker aangeduide verzoekschrift, zijnde het verzoekschrift gekend onder rolnummer 303 996 en wordt de afstand van het geding vastgesteld in de zaak met rolnummer 304 576.

3. Het verzoekschrift

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft zijn vrees voor vervolging omdat hij besmet is met het HIV-virus stelt verzoeker dat hij reeds een aanvraag tot medische regularisatie heeft ingediend maar benadrukt hij dat zijn medische problematiek eveneens in het kader van een procedure tot internationale bescherming dient te worden beoordeeld. Verzoeker vreest namelijk omwille van zijn medische toestand gediscrimineerd te worden, dan wel een risico op ernstige schade te lopen bij terugkeer naar Georgië. Verzoeker citeert de volgens hem relevante landeninformatie in dit verband. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal geen onderzoek te hebben uitgevoerd naar de situatie van HIV-patiënten in Georgië en zich in de bestreden beslissing uitsluitend beperkt te hebben tot de gebeurtenissen die verband houden met zijn biseksuele geaardheid.

Wat betreft zijn vrees voor discriminatie omwille van zijn seksuele geaardheid betwist verzoeker de conclusie van de commissaris-generaal en stelt hij, op basis van dezelfde landeninformatie, dat de LGBTI+gemeenschap in Georgië wel het slachtoffer is van discriminatie omwille van hun seksuele geaardheid en dat de overheidsbescherming niet afdoende is.

Wat betreft zijn persoonlijke problemen wijst verzoeker erop dat hij zijn biseksuele geaardheid niet heeft vermeld bij DVZ uit schrik. Verzoeker wijst op zijn uiterst fragiele mentale en fysieke gezondheidstoestand die een bijkomende reticentie kunnen rechtvaardigen. Hij wijst erop dat hij lijdt aan ernstige posttraumatische stress met een duidelijke impact op zijn cognitieve vaardigheden. Zijn gebrek aan vertrouwdheid met de sociale media en het nachtleven waar biseksuele mannen elkaar ontmoeten, wijt verzoeker aan zijn leeftijd van 57 jaar. Inzake zijn vage of tegenstrijdige verklaringen in ruimte en tijd stelt hij dat hij reeds in zijn schriftelijke verklaring had aangegeven dat hij het uiterst moeilijk had om duidelijk en gestructureerd te communiceren. Hij verwijst naar het medisch attest in het administratief dossier. Tenslotte betwist verzoeker de conclusie van de commissaris-generaal dat zijn persoonlijke problemen onvoldoende ernstig zijn.

Wat betreft het feit dat hij geen overheidsbescherming heeft ingeroepen, wijst verzoeker erop dat zijn vervolger effectief deel uitmaakte van het politieel apparaat, dat zijn problemen pas ontspoord zijn op het ogenblik dat hij reeds in België verbleef en dat uit de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat slachtoffers van discriminatie omwille van hun seksuele geaardheid of HIV-infectie een diepgewortelde angst hebben om aangifte in te dienen en dat er in de praktijk geen daadwerkelijke overheidsbescherming voorhanden is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

4. Nota met opmerkingen en aanvullende nota's

Op 4 december 2023 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een nota met opmerkingen over waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

Op 14 maart 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota aangaande de algemene situatie in Georgië over waarbij hij verwijst naar het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023.

5. Voorafgaand

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker vreest vermoord te worden door een politieman met wie hij een relatie had en die hem ervan beschuldigt dat hij hem heeft besmet met het HIV-virus. Verzoeker vreest tevens de criminele autoriteiten aan wie hij niet wil betalen om toegang te krijgen tot de Eliava-markt in Tbilisi. Voor een verdere samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, op grond van volgende overwegingen:

(i) niettegenstaande de LGBTI+ gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTI+ personen; de vrees voor vervolging dient individueel te worden beoordeeld;

(ii) verzoekers asielrelaas omwille van zijn seksuele geaardheid wordt ongeloofwaardig geacht omdat hij (a) bij DVZ niet vermeldde dat hij biseksueel is, (b) weinig kon vertellen over het LGBTI+ milieu in Georgië, (c) tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn relatie met de politieman B. en (d) vage verklaringen aflegde over de moord op zijn vorige partner, evenmin enig begin van bewijs voorlegde van deze feiten;

(iii) zelfs indien verzoekers seksuele geaardheid en zijn bijhorende problemen geloofwaardig zouden zijn, quod non, zijn de gevreesde problemen onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd;

(iv) verzoekers problemen omwille van het niet betalen aan de criminele autoriteiten houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en worden eveneens ongeloofwaardig geacht wegens het afleggen van vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen;

(v) zelfs indien verzoekers problemen geloofwaardig zouden zijn, quod non, is zijn vrees voor vervolging of risico op ernstige schade niet gegrond omdat hij niet aantoonde dat hij niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten;

(vi) de door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omdat hij besmet is met het HIV-virus, wijst de Raad erop dat de ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria van subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals verzoeker zelf ook aanhaalt in zijn verzoekschrift dient hij zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Wat betreft verzoekers betoog dat hij omwille van zijn medische situatie het risico op discriminatie, dan wel op ernstige schade loopt bij terugkeer naar Georgië, dient vastgesteld te worden dat de loutere verwijzing naar algemene informatie

aangaande de situatie van HIV-patiënten in Georgië niet volstaat om te besluiten tot een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker. Deze vrees dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoeker in gebreke blijft. Voor zover uit de door verzoeker aangehaalde informatiebronnen blijkt dat personen met HIV op individuele basis kunnen gediscrimineerd worden in Georgië, kan noch uit verzoekers verklaringen, noch uit het verzoekschrift blijken dat deze discriminatie dermate ernstig is dat het aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Ook uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier (nota met opmerkingen van het CGVS van 4 december 2023) blijkt niet dat er in Georgië sprake is van groepsvervolging van personen die besmet zijn met HIV. Bovendien maakt verzoeker niet in concreto aannemelijk dat er sprake is van een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Wat betreft verzoekers vrees voor discriminatie omwille van zijn seksuele geaardheid en zijn betoog dat de LGBTI+ gemeenschap wel het slachtoffer is van discriminatie en dat de overheidsbescherming in Georgië niet afdoende is, kan verwezen worden naar de pertinente motivering in de bestreden beslissing inzake het ongeloofwaardig karakter van verzoekers problemen omwille van zijn biseksuele geaardheid. Zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat verzoekers problemen omwille van zijn seksuele geaardheid geloofwaardig zouden zijn, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift louter en alleen verwijst naar de in de bestreden beslissing geciteerde COI Focus van Georgië van 16 januari 2023 waaruit reeds werd geconcludeerd dat er geen sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTI+ personen. Dit wordt bevestigd door de geactualiseerde COI Focus van Georgië van 11 december 2023 die de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 14 maart 2024 heeft neergelegd. Voor het overige komt verzoeker in zijn betoog betreffende zijn vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid niet verder dan het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees en het bekritisieren en het tegenspreken van de gevolgtrekking door het CGVS, maar dit zonder een element van de bestreden beslissing afdoende en in concreto te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan geoordeeld wordt dat er geen nood is aan internationale bescherming te ontkrachten.

Wat betreft verzoekers vergoelijking dat hem niet kan verweten worden dat hij niet vertrouwd is met de sociale media noch met het nachtleven, hetgeen eerder eigen is voor jongere homoseksuele mannen, en hij zelf momenteel 57 jaar oud is, benadrukt de Raad dat van verzoeker wel verwacht kan worden dat hij zijn eigen ervaringen kan verklaren, eveneens zijn situatie die geleid heeft tot zijn vertrek en dus ook zijn positie binnen de maatschappij. Uit zijn verklaringen blijkt echter dat verzoeker geheel niet op de hoogte is van de situatie van homoseksuele mannen in Georgië, noch van de leef- en uitgaanswereld, noch van sociale media kanalen waarop homoseksuele mannen actief zijn, terwijl redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker zich hierover zou informeren, indien hij werkelijk sedert jaren bewust was van zijn biseksuele geaardheid, teneinde de gevaren voor zichzelf te kunnen inschatten en zijn gedrag hierop af te stemmen.

Waar verzoeker, verwijzend naar het psychologisch attest in het administratief dossier, meent dat er rekening dient te worden gehouden met zijn uiterst fragiele mentale en fysieke gezondheidstoestand in het kader van de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en stelt te lijden aan ernstige posttraumatische stress met een duidelijke impact op zijn cognitieve vaardigheden waardoor hij moeite heeft om duidelijk en gestructureerd te communiceren, wijst de Raad erop dat verzoeker overeenkomstig artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit zijn eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Verzoeker maakte echter in zijn 'verklaring bijzondere procedurele noden' bij DVZ geen melding van gezondheidsproblemen die specifieke steunmaatregelen zouden noodzaken (zie vragenlijst DVZ, dd. 06.09.2022). In het door hem neergelegde psychologisch attest wordt bovendien slechts melding gemaakt van het gegeven dat verzoeker kampt met angst, slaapproblemen, hoge mate van stress en suïcidale gedachten over de terugkeer naar Georgië. Nergens wordt gesteld dat hij lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie. Voorts wordt nergens in het attest aangegeven dat verzoeker ten gevolge van zijn psychische problemen niet bij machte was of mocht worden geacht om zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming te volbrengen. Evenmin wordt in het attest aangegeven of aangetoond dat, laat staan in welke mate of op welke wijze, de hierin vermelde symptomen verzoeker er in het kader van zijn persoonlijk onderhoud van zouden (kunnen) hebben weerhouden om gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift dienaangaande evenmin enige duiding. Bovendien hebben noch verzoeker, noch zijn advocaat gedurende of na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS enige melding gemaakt van het feit dat verzoeker omwille van zijn psychische toestand niet in staat was om duidelijke, coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker duidelijk te kennen dat hij in staat was deel te nemen aan het onderhoud (NPO CGVS, p. 3). Ook op het einde van het onderhoud deelde hij mee alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (NPO CGVS, p. 19). Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker ongehinderd kon antwoorden op de door hem gestelde vragen en hij omstandige en duidelijke verklaringen kon geven. Verzoeker toont door het louter verwijzen naar dit psychologisch attest dan ook allerm minst aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring

zouden kunnen zijn voor de in de bestreden beslissing aangehaalde ongerijmdheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden.

6.4. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 14 maart 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is

het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoeker.

Verzoeker werpt hierop geen ander licht. De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Immers heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen.

6.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

6.7. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6.8. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS